

[Elisabeth Bruun Olesen]

rer, vi har fået, ikke været muligt at få et kvalificeret svar på hvorfor ikke.

På Forbrugerrådets lukkelovskonference foreslog FDB, at man imødekom forbrugernes indkøbsbehov ved at give lov til at udnytte de ekstra 6 timer i den eksisterende lukkelov på en anden måde, end man kan i dag, nemlig over ugens 5 første dage, dvs. holde åbent ½ eller 1 time længere og så lukke lørdag kl. 12.00. Efter de besvarelser, jeg har set under udvalgsarbejdet, er lukketiden kl. 12.00 lørdag faktisk en meget god lukketid. Den vil ikke være specielt til skade for nogen.

Denne model skal selvfølgelig ikke presses ned over de ansatte og deres organisationer, men jeg håber, at man i HK vil diskutere den og diskutere den seriøst.

Men samtidig erkender jeg også, at de ændrede familiemønstre og ændrede indkøbsbehov støder sammen med de butiksansattes arbejdsvilkår, og at en længere åbningstid vil betyde mere ubekvemme arbejdstider for en i forvejen meget dårligt stillet gruppe på arbejdsmarkedet. Så er spørgsmålet, hvem man solidariserer sig mest med.

Jeg solidariserer mig faktisk mere med de kvindelige, lavtlønnede butiksansatte, som vil få endnu mere ubekvemme arbejdstider med de ulemper, det fører med sig, f.eks. med hensyn til børnepasning, end med Forbrugerrådets formand eller forkvinde, som mener, at der skal være åbent på et hvilket som helst tidspunkt, man måtte ønske. Afhentning af børn er allerede i dag et stort problem for de kvindelige butiksansatte.

I Sverige har mangelen på en lukkelov i øvrigt ført til, at der er kommet flere deltidsansatte, den faglige organisationsprocent er gået ned, og der er kommet flere hjemmegående husmødre ud i butikkerne til bijob. Der er altså på ingen måde i Sverige kommet flere regulære job ud af det, sådan som SF skriver i sit betænkingsbidrag at man tror der vil komme i Danmark. Erfaringerne fra Sverige peger i den modsatte retning.

Den udvikling, jeg har skitseret her, gør mig bange. Om en længere åbningstid vil betyde en mere centraliseret butiksstruktur eller ej, har der været utrolig delte meninger om. Men Håndværksrådet, Landsforeningen af Landsbysamfund, FDB og Butikshandelens Fællesraad mente enstemmigt på lukkelovskonferencen, at især lange lørdags- og

søndagsåbningstider ville ødelægge vor nuværende decentrale og finmaskede butiksstruktur. Den ønsker VS at bevare.

Konkluderende vil jeg sige, at vi under ingen omstændigheder kan stemme for det radikale forslag, som i sin konsekvens vil betyde, at butikkerne kan holde åbent døgnet rundt på hverdage, ganske vist kun 69 ½ timer som i dag, men de kan sprede åbningstiden fuldkommen som de lyster. Det kan vi aldrig gå med til. Men vi vil som sagt godt gå med til at diskutere en anden placering af de eksisterende 6 timer i den nuværende lukkelov, men vel at mærke ikke træffe nogen som helst beslutning, før de ansatte er blevet hørt.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan – som sagt tidligere ved første behandling og i debatten – ikke medvirke til dette forslag. Vi synes, det er et udmærket forslag; ministeren er kommet med: at nedsætte et udvalg, som undersøger, hvilke muligheder og problemer der foreligger.

Men det er jo sådan, at når man debatterer, vil det altid være forskellige synspunkter og forhold, man går ud fra. Det er nævnt af tidligere ordførere. Man kan se på forbrugerne, eller man kan se på de ansatte, og det vil i denne sag næsten uvægerlig give en konflikt.

Kristeligt folkeparti mener, at vi har en udmærket lukkelov nu, som slet ikke udnyttes. Hvis man ville anvende den fuldt ud, kunne man godt holde åbent på andre tider. Jeg er enig med fru Aase Olesen i, at forslaget ikke går ud på at forøge åbningstiden, men på at gøre den mere fleksibel. Men hvordan gør man det? Skal det så betyde, at man egentlig slet ikke ved, hvornår der er åbent? Eller skal det betyde, at man i en bestemt bydel skal holde åbent hver aften, for det gør supermarkedet, og at hvis den lille handlende skal følge med, så er han nødt til også at holde åbent? Jeg ved fra de henvendelser, vi har fået, at det netop er et problem, at mindre erhvervsdrivende bliver nødt til at rette sig efter de store; hvis man kun er én familie, der selv varetager forretningen, kan man komme ud i mange problemer.

Et andet problem viser sig, når man taler med unge og unge ansatte. For kun få dage